

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 374/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 marca 2021 roku w sprawie VII K 286/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Z uwagi na treść i związek zarzutów podniesionych w apelacji, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obrazę prawa materialnego - art. 30 k.k., art. 191 § 1 k.k. i art.191 § 1a kk - poprzez przyjęcie, iż oskarżeni mieli świadomość bezprawności podjętych działań w postaci zakręcenia zasowy na przyłączy 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

wody, podczas gdy w swojej świadomości wynikającej z wykonywania przysługującego im prawa własności nieruchomości oskarżeni działali w przekonaniu, że do takich działań są uprawnieni z mocy przepisów prawa cywilnego i konstytucyjnej ochrony prawa własności;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku poprzez przyjęcie, iż oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu umyślnie zakręcili zasuwę wody mając na celu zmuszenie pokrzywdzonych do urządzenia własnego przyłącza wody, co było istotną okolicznością obciążającą mającą wpływ na kwalifikację prawną czynu i ustalenie stopnia winy oskarżonych, podczas gdy zarówno założenie zasuw jak i jej zakręcanie wynikało z czasowego cyklu przebywania na nieruchomości przez oskarżonych i

	<p>podyktowane było względami bezpieczeństwa ich nieruchomości;</p> <p>- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu bezprawności działania oskarżonych i tym samym usprawiedliwienia bezczynności pokrzywdzonych, którzy nie mając żadnego tytułu prawnego do korzystania z cudzej nieruchomości z uporem odmawiają urządzenia własnego przyłącza wody domagając się ochrony prawnej swojej obstrukcyjnej postawy</p> <p>zostaną one rozpoznane łącznie.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Nie ma racji skarżący wskazując, iż postępowanie oskarżonych E. Z. i M. Z. ocenić należało w kontekście kontratypu, o jakim mowa w przepisie art. 30 kk –</p>				

usprawiedliwionej
nieświadomości
bezprawności czynu.

Nieświadomość
bezprawności czynu
występuje wówczas,
gdy istnieje błąd co
do oceny prawnej
czynu, a więc gdy
sprawca nie zdaje
sobie sprawy, że
to co robi jest
zabronione przez
prawo. Zgodnie z
utrwalonym już
w doktrynie i
orzecznictwie Sądu
Najwyższego
poglądem
usprawiedliwiony
błąd to taki, którego
sprawca nie mógł
uniknąć. Kryteria
usprawiedliwienia
mają przede
wszystkim charakter
obiektywny, co
oznacza, że przy
ich rozpatrywaniu
i ustalaniu należy
posłużyć się
kryterium
normatywnym
miarodajnego
(wzorowego)
obywatela, a
następnie
uwzględnić również
kryterium
subiektywne, to jest
czy miałby on
możliwość
uniknięcia błędu w
postaci
bezprawności czynu.

Odnosząc powyższe
uwagi do realiów
niniejszej sprawy

stwierdzić należy, że oskarżeni nie mogą powołać się na usprawiedliwiony błąd co do bezprawności zarzucanego im czynu. Doskonale wiedzieli przecież, że przez ich działkę przebiega przyłącze wodociągowe doprowadzające wodę do nieruchomości rodziny (...). Wiedzieli też, że stan taki istniał nieprzerwanie przez 50 lat dzięki woli poprzednika prawnego oskarżonej E. Z.. Pomimo to postanowili wypowiedzieć zgodę na korzystanie przez wymienionych z przyłącza wody i zmusić pokrzywdzonych do budowy osobnego przyłącza wodociągowego doprowadzającego wodę do ich nieruchomości.

Chcąc osiągnąć zamierzony cel wystąpili z wnioskiem do Miejskiego Zarządu (...) w S. - pod pretekstem konieczności przeprowadzenia remontu sieci wodociągowej na ich działce -

o zamontowanie zasuwy na przyłączy wody, co w gruncie rzeczy miało doprowadzić do odcięcia dopływu wody do posesji pokrzywdzonych. Podsądni chcieli tym samym w zuchwały sposób, zmusić pokrzywdzonych do podłączenia ich budynku do nowo powstałej sieci wodociągowej, bez ingerowania w prawo własności oskarżonej E. Z..

Kiedy zasuwa na przyłączy wodnym była już zamontowana (w dniu 25 lipca 2019 roku) oskarżona E. Z. pismem opatrzonym datą 15 stycznia 2020 roku powiadomiła pokrzywdzoną W. M., że w dniu 18 lutego 2020 roku nastąpi zamknięcie dopływu wody do jej nieruchomości (karta 73 akt). Chcąc zaś ukryć rzeczywisty zamiar swojego działania wystosowała pismo do Miejskiego Zarządu (...) w S. z informacją, że w związku z potrzebą modernizacji przyłącza wody usytuowanego na jej posesji w dniu

18.02.2020 roku nastąpi zakręcenie wody (karta 74 akt). W piśmie do burmistrza z dnia 16 października 2019 roku również powołała się na okoliczność korzystania przez pokrzywdzonych z instalacji przyłącza wodociągowego przebiegającego przez jej nieruchomość, ze wskazaniem że to z inicjatywy jej matki doszło do budowy takiego wspólnego przyłącza. W dodatku oskarżona otwarcie przyznała w tymże piśmie, że nie podoba jej się to, że pokrzywdzeni wciąż korzystają ze znajdującej się na jej posesji instalacji wodociągowej. Chciałaby, żeby postarali się oni o pobudowanie osobnego przyłącza wody (karta 77 – 79).

W świetle powyższego chybione jest wskazywanie w apelacji na rzekomą błędną usprawiedliwioną nieświadomość oskarżonych, albowiem doskonale zdawali sobie sprawę z bezprawności swojego działania.

Oskarżeni wiedzieli
wszak, że
pokrzywdzeni
korzystali z instalacji
wodociągowej
usytuowanej na
ich nieruchomości,
a zatem mieli
świadomość tego,
że postępowanie ich
sprowadzające się
do zamontowania
zasuw na przyłączy
wody, a następnie
zakręcenie tejsze
doprowadzi do
wstrzymania
dopływu wody do
budynku
zajmowanego przez
rodzinę (...), a tym
samym wyrządzi im
krzywdę polegającą
na obniżeniu
standardu ich życia.
Nawet jeśli przyjąć,
że obecnie jest
technicznie możliwe
wykonanie
oddzielnego
przyłącza wody do
działki
pokrzywdzonych,
oskarżeni nie
powinni wymuszać
na tych ostatnich
podjęcia działań w
tym zakresie w
sposób
uniemożliwiający im
korzystanie z
instalacji przyłącza
wodociągowego
przebiegającego
przez nieruchomość
usytuowaną przy
ulicy (...) w T.,
lecz skorzystać ze
stosownych
uprawnień

przewidzianych przepisami prawa.

W zachowaniu i sposobie działania oskarżonych nie można zatem dostrzec żadnego pozytywnego motywu, którym mieliby się oni kierować dopuszczając się przedmiotowego czynu. Powód, dla którego podjęli starania o zamontowanie zasuw na przyłączy wody (przed rozgałęzieniem a nie za nim) zlokalizowanym na ich działce był tylko pretekstem do zakręcenia wody pokrzywdzonym, po to aby dać im do zrozumienia, że nie wyrażają zgody na dalsze korzystanie z instalacji przyłącza wodociągowego przebiegającego przez ich nieruchomość, zmuszając jednocześnie pokrzywdzonych do budowy osobnego przyłącza wody, nieprzechodzącego przez ich działkę. Znamionym jest także to, że pomimo wykonania remontu instalacji wodociągowej, polegającego na wymianie

skorodowanych rur, do dnia rozprawy apelacyjnej nie odkręcili rozważanej zasuw, co wprost przyznali przed sądem odwoławczym.

Nie można również uznawać aby przysługujące oskarżonej E. Z. prawo własności do działki, na której posadowione było urządzenie przesyłowe doprowadzające wodę do posesji pokrzywdzonych było okolicznością powodującą usprawiedliwioną nieświadomość. Skoro oskarżeni w podstępny sposób uniemożliwili wymienionym korzystanie z instalacji przyłącza wodociągowego przebiegającego przez ich działkę, mieli świadomość możliwości działania niezgodnego z prawem.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż swoim zachowaniem oskarżeni E. Z. i M. Z. spełnili znamiona czynu z art. 191 § 1a kk stosując pośrednią przemoc wobec pokrzywdzonych, skierowaną

<p>bezpośrednio wobec rzeczy (zakręcenie zasuw na przyłączy wodnym) poprzez pozbawienie ich możliwości poboru wody dostarczanej przez wodociąg miejski, a tym samym powodując istotne utrudnienie im korzystania z zajmowanego budynku mieszkalnego.</p> <p>Celem ich działań było bez wątpienia zmuszenie pokrzywdzonych do budowy osobnego przyłącza wody, nieprzechodzącego przez działkę oskarżonej.</p> <p>Powyższe ustalenia bezspornie więc wskazują, że sąd pierwszej instancji nie dopuścił się uchybień wskazywanych w skardze apelacyjnej.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów przy przyjęciu kontratypu z art. 30 k.k., ewentualnie o warunkowe umorzenie wobec oskarżonych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>postępowania karnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. z uwagi na znikomą szkodliwość czynów.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Mając na uwadze powyższą argumentację, wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych był niezasadny.</p> <p>Niezasadny był również wniosek alternatywny o umorzenie postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu (błędnie sprecyzowany jako wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego, do którego przecież odnosi się ustalenie o nieznacznym, a nie znikomym stopniu szkodliwości społecznej czynu). Oskarżeni wbrew twierdzeniom skarżącego dopuścili się zarzucanego im czynu o wysokim stopniu</p>			

<p>winy i społecznej szkodliwości czynów. Działali bowiem umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Obejmowali swoją świadomością okoliczności zdarzenia, jak i konsekwencje własnego postępowania. Zdawali sobie sprawę z tego, co czynią i z określonych skutków swojego działania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 marca 2021 roku w sprawie VII K 286/20, przesądzający sprawstwo i winę oskarżonych w zakresie zarzucanych im czynów.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Apelacja obrońcy oskarżonych nie zasługiwała na uwzględnienie, bowiem podnoszone w niej zarzuty nie znajdują żadnego merytorycznego uzasadnienia. Nie dają one podstaw do zmiany wyroku w kierunku uniewinnienia oskarżonych, ani do uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania z powodu znikomego stopnia szkodliwości społecznej czynów, nie podważają zasadności oraz prawidłowości merytorycznego rozstrzygnięcia..</p>	
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu</p>	

pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
2	W związku z nieuwzględnieniem apelacji sąd okręgowy, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. , zasądził od oskarżonej E. Z. na rzecz Skarbu Państwa opłatę za drugą instancję w kwocie 120 złotych	

	<p>(stosownie do art. 3 ust 1 w zw. z art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych ;Dz. U. z 2013r. poz. 1247) oraz zryczałtowane wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 10 złotych (stosownie do art. 633 k.p.k. i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym; Dz.U. 2013.663 j.t.)</p>	
3	<p>W związku z nieuwzględnieniem apelacji sąd okręgowy, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. , zasądził od oskarżonego M. Z. na rzecz Skarbu Państwa opłatę za drugą instancję w kwocie 200 złotych (stosownie do art. 3 ust 1 w zw. z art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych; Dz. U. z 2013r. poz. 1247) oraz zryczałtowane wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 10 złotych (stosownie do art. 633 k.p.k. i</p>	

	§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym; Dz.U. 2013.663 j.t.)
7. PODPIS	